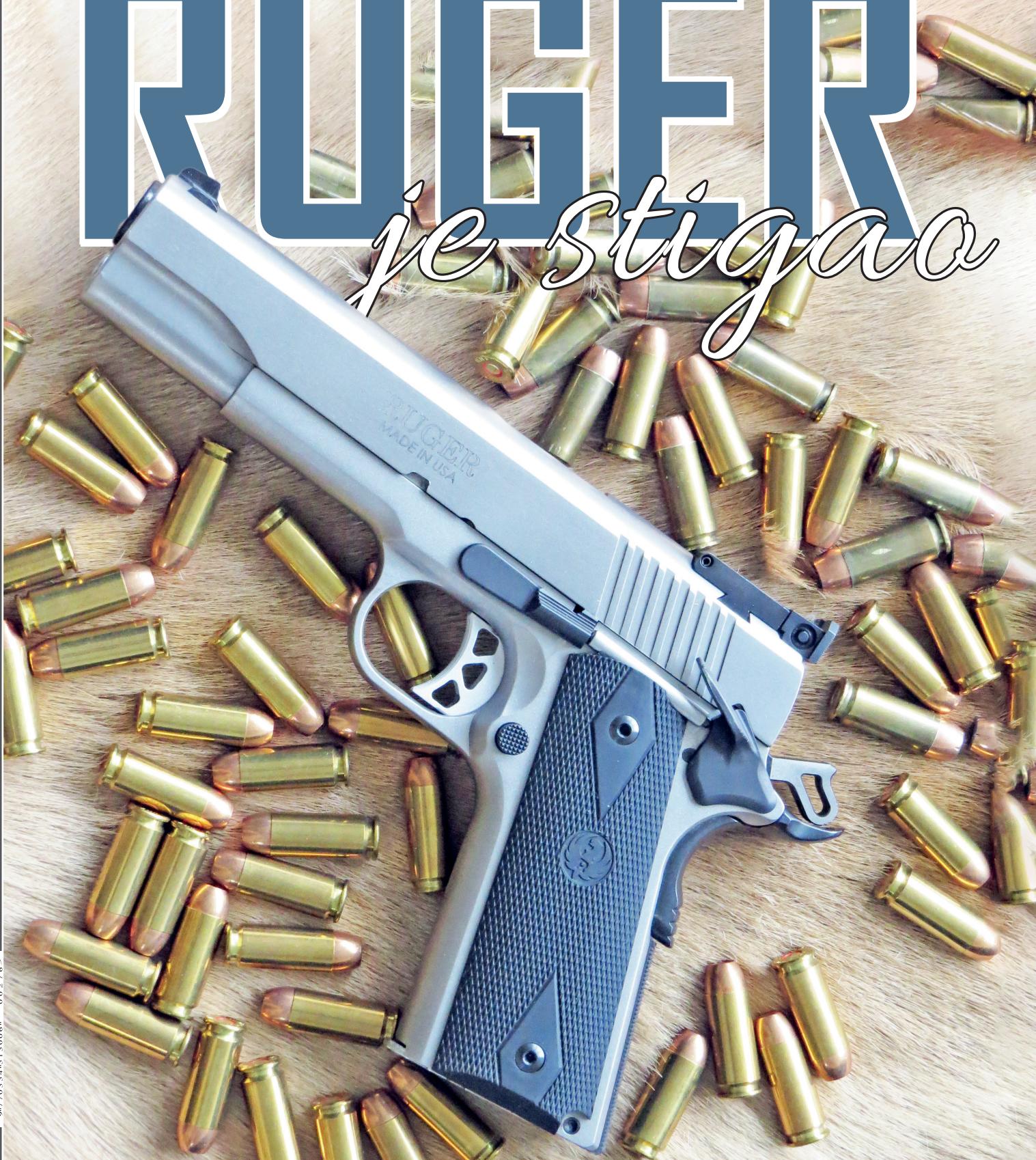

KALIBAR

НОВОСТИ

RUGER *je stigao*

KAHLES DYNAMIC LONG RANGE COMPETITION 2019.

"FAMOZNA" DVA MINUTA

Kao što smo obećali, donosimo nešto više detalja o "Kahles Dynamic Long Range competition 2019" održanom krajem avgusta u Felixdorfu, kraj Beča, najznačajnijem taktičko-dinamičkom dalekometnom takmičenju u Evropi. Trenutno najbrže rastućoj i veoma popularnoj streljačkoj disciplini u SAD (gde se održava po PRS - Precision Rifle Series pravilima), koja je svoje poklonike proteklih nekoliko

Taktičko-dinamičko streljaštvo podrazumeva gađanje u ograničenom vremenskom intervalu sa pozicija do kojih valja dotrčati uz savladavanje prepreka, pogoditi mete na različitim daljinama sa zadatim brojem metaka i sve to uz uputstva dobijena tek nekoliko minuta pred nastup

kalibrom, možete koristiti bilo koji od 6 mm - .338, pod uslovom da je zrno nadzvучno na 1.200 m, a videćete kako vam ovo uslovljavanje i nije od neke pomoći.

I MANJI KALIBRI "KUPUJU" VREMENJE

Profil takmičara je različit, nažlost, zbog dijametralno suprotnog načina gađanja i eksploracije oružja, nema mnogo F-Class strelaca pri-

Briefing pred takmičenje

Svaki nastup počinje trčanjem do stejdža

ko godina pronašla i na Starom kontinentu, u nešto izmenjenoj formi od PRS. Na "Kahles Dynamic Long Range Competition 2019." učestvovalo je više od 60 strelaca iz oko 20 zemalja, među njima i autor teksta, koji nam prenosi svoje impresije i iskustvo iz "prve ruke".

I EVROPSKA PRAVILA

Sistem ovakvih takmičenja sastoji se od različitih stejdževa organizovanih kao zasebna celina i koji mogu, ali i ne moraju imati međusobnih sličnosti. Gađa se u ograničenom, veoma kratkom vremenu, sa pozicija do kojih treba doći (pretrčati), savladati određenu prepreku, pogoditi mete na različitim udaljenostima sa datim brojem metaka i vratiti se na početnu poziciju. Dok su sadržaji tih stejdževa u PRS pravilima znani i unapred definisani (daljine, vreme, tipovi pre-

preka), u "evropskim" pravilima ništa ne mora biti poznato. Čak ni nekoliko minuta ili sekundi do samog početka stejdža, pre nego što vas "prozvu". Kada vam rejndž oficir saopštava pravila, tek tada možete da naslutite šta vas čeka i krećete. A šta može da vas čeka? Mašta organizatora takmičenja je granica. Na "Kahlesovom" takmičenju sačekalo me je kupanje u vodi do ramena i pojasa i gađanje

iz tog improvizovanog stojećeg položaja, ležanje na suncu 45 minuta u spremnom stavu za opaljenje (nišaneći kroz optički nišan, prst na obraču sve vreme, čekajući komandu za start), gađanja sa kamiona, improvizovanih naslona, gađanje "naslepo" sa pokrivenim objektivom optičkog nišana... A sve to na daljinama između 400 i 1.200 metara. No, ovde za razliku od PRS pravila niste ograničeni

sutnih u dinamičkim dalekometnim takmičenjima poput ovog. Sama disciplina je mnogo više oslonjena na strelca nego na oružje i njegovu generičku preciznost (kao što je to slučaj sa F-Class takmičenjima, pogotovo na daljinama ispod 600 m, kod nas), iako ekstremne distance preko 1.000 m zaista iziskuju i vrhunski kvalitetnu municiju, komparativnu sa onom koja se koristi u dalekometnoj F-Classi, pogotovo u manjim kalibrima.

Došle su različite grupe entuzija-

Improvizovano rešenje n
otesa i držača metaka

Prvi stejdž donosio je najviše poena

sta, ali i veliki broj elitnih vojnih i policijskih snajperista iz svih zemalja kojima ovakva takmičenja služe kao prilika da svoje veštine stave na test i dovedu ih do savršenstva.

Što se tiče oružja i opreme, puška treba da bude taktička u svakom smislu. Dobar balans, mase 5-7 kg maksimum, obavezno hranjenje iz izmenjivih magacina, optički nišan sa končanicom u prvom fokalnom planu, obavezan taktički bipod, robusna montaža optičkog nišana koja će izdržati grub tretman i padove, zatim veoma važno - kvalitetan remenik, priručne vrećice-nasloni različitih nomena, držači za municiju i notes na ruci (to sam improvizovao pred takmičenje), portabilna meteorološka stanica poput Kestrela i sl.

Kalibri koji dominiraju su 6 i 6,5 mm. Iako veći i jači kalibri dobrim delom pomažu prilikom savladavanja nedeterminističkih promenljivih, kao što je vetar, recimo, ograničeno vreme ih stavlja u senku manjih kalibara. Zašto? Zbog odsoka oružja, oporavka od trzaja i brzog ponovnog hitca. Gasna kočnica, čak i na najmanjim kalibrima je sastavni deo opreme. Nastupao sam sa kalibrom 6 mm i mogu reći da njemu dugujem dobar deo rezultata koje sam ostvario. No, o samom oružju namenjenom za ovaj tip takmičenja, kao i poznavanju neophodnih grana balistike za uspešno savladavanje postavljenih izazova, biće reči u nekom narednom broju.

I VISOKI NIVOI BEZBEDNOSTI

Kahles Dynamic Long Range Competition 2019. sastojao se od osam stejdževa. Sedam je bilo organizovano prvog dana takmičenja, a poslednji, osmi, drugog. Na početku moram da istaknem da je organizacija bila besprekorna. Oficiri austrijske vojske u kombinaciji sa ljudima

iz "Kahlesa" svojski su se potrudili da budu sjajni domaćini i da takmičenje protekne po planu do najsjajnijih deljala. Naravno, sve to uz najviši nivo bezbednosti, čak i najmanja greška

nutra, na komandu, dužni ste da prekinete gađanje, potpišete rezultat, vratite se na početnu poziciju i potom pređete na naredni stejdž. Svakog kašnjenje, makar i sekundu, kažnjava se gubitkom svih bodova koje ste postigli na tom stejdžu. Sve ide veoma brzo, bez odlaganja i čekanja, dok ste pod utiscima završenog stejdža sleđi priprema za naredni, tako da se na kraju takmičenja usled konstantnog "pritiska" osećate srećno bez obzira na rezultat, jer je "agonija prošla". Poeni su se skupljali po pogodenim metama i vremenu.

I STEJDŽEVI IZAZOV ZA STRELCA

Dva minuta je dugo, ako nađete način da "usporite" vreme. Prvi stejdž ili tzv. Sius "imao je za cilj da testira precizno pucanje na ekstremnim udaljenostima i nosio je najveći broj poena. Činile su ga tri mete, zapravo

rezultat i osvojio rekord takmičenja pogodivši sve mete sa svih devet metaka, od kojih sam imao preko pola muševa. Takođe, zahvaljujući ovom stejdžu, odnosno meti na 1.200 m na kojoj sam imao veoma dobre pogotke, na kraju takmičenja dobio sam jedno, za mene posebno priznanje. Federacija preciznih strelaca Rusije dodeljuje sertifikat strelcu koji na zvaničnom takmičenju, bez probe, tri puta suksesivno pogodi grudnu metu.

Gumena frustracija

POKROVITELJ

"Kahles" je među prvima prepoznao potencijale taktičko-dinamičkog dalekometnog streljaštva, te je od početka ove godine bio glavni pokrovitelj nekoliko takmičenja tog tipa širom Evrope, pomogao osnivanju više dinamičkih dalekometnih streljačkih konfederacija, među kojima su: PRS Spain, PRS France, PRS Norway, TClass (uglavnom pokriva zemlje Srednje i Istočne Evrope: Rusija, Litvanija, Estonija, Letonija, Poljska).

kažnjavala se diskvalifikacijom i mentalnim udaljenjem sa poligona. Na svakom stejdžu, sve vreme uz vas se nalazi nekoliko ljudi zaduženih za bezbednost, brojanje pogodaka, izdavanje komandi, vođenje evidencije, ukratko, sve što je potrebno da takmičenje sa ovakvo visokim zahtevima prođe kako treba.

U prvom danu vreme za kompletiranje svakog od sedam stejdževa bilo je dva minuta. U tom vremenu morali ste na komandu da pretrčite 30-40 m do pozicije za pucanje, savlade prepreku, zauzmete položaj, napunite oružje, identifikujete i potom izmerite udaljenost do svake od mete (za preko 70 odsto meta daljnja je bila nepoznata), procenite vetar, korijujete turete i gađate (od minimalno 4 do maksimalno 9 metaka). Naravno sve to bez ikakvog prethodnog saznanja ili informacija o stejdžu do nekoliko minuta pre nego što se suočite sa njim. Podrazumeva se odsustvo bilo kakve probe i "sighting or fouling shots" ili slično - ukratko, jedan od razloga što su F-Class oprema i F-Class strelci bili prisutni u "trgovima", bez značajnih rezultata. Po isteku dva mi-

na celom takmičenju to su bile jedino kružne i mete sa elektronskim očitavanjem. Istina, to elektronsko očitanje vam ne znači puno jer nemate vremena da gledate u monitor, ali je ipak bilo korisno na najdaljoj meti kao indikator prvog pogotka. Za dva minuta morali ste da pretrčite tridesetak metara, popnete se na kamion sa kog se gađalo iz ležećeg položaja, izmerite rastojanje prve i druge mete, podesite turete (ili kompenzujeće preko končanice) i gađate ih sa po tri metka. Posle uspešnog kompletiranja prve dve, prelazi se na najdalju metu postavljenu na 1.200 m (jedina poznata daljina na ovom stejdžu), u koju takođe treba ispaliti tri metka. Ukupno devet metaka, uz merenje daljine, podešavanjem tureta, procenom vetra, punjenjem puške, trčanjem". Ovaj stejdž je zbog najveće daljine i broja metaka nosio najviše poena, takođe broj bodova osvojen na njemu bio je prelomni, ukoliko bi dva strelca imala isti broj bodova u ukupnom plasmanu.

Na početku, deluje veoma teško, skoro nemoguće, no upravo na ovom stejdžu sam napravio najbolji

tu dimenzija 40x50 cm na 1.200 m. Pošlo mi je da rukom da prvim metkom pogodim muš, a sa preostala dva zone 8 ili 9, što po dimenzijama ulazi u okvire njihove specifikacije grudne mete.

Drugi stejdž ili "Izazov pokrivene optike" u slobodnom prevodu, jedini

Različit profil učesnika

nije imao ograničeno vreme od dva minuta vec kraće! Trebalo je pretrčati do kamiona, sa kog je takođe u ležećem položaju trebalo pronaći metu (ova i sve ostale mete koje su pucane taj dan su slične grudnim metama, 40 cm široke), izmeriti rastojanje do nje i namestiti se u položaj za gađanje i nanišaniti metu kroz jedan minut. Posle toga, rejndž oficir zadužen za taj stejdž bi pokrio kartonom objektiv optike, tako da više ne vidite metu, (taj karton bi držao 15 sekundi). Zatim bi dao signal za pucanje posle kojeg kroz pet sekundi morate opaliti metak, naravno ne videći metu, jer karton ostaje na objektivu. To bi se ponovilo još jednom u istom vremenu na istoj meti - ukupno dva metka na jednu metu. Ovaj stejdž, po

Predsednik Federacije preciznih strelaca Rusije dodeljuje priznanje Aci Poliću

meni, deluje kao jedan od lakših, na njemu sam bez problema uzeo maksimalan broj bodova, uz još nekolicinu strelaca. Meta je bila udaljena između 500 metara. Sve se svodi na zauzimanje i održavanje prirodnog položaja tela, uz što je moguće nižu siluetu. Naravno, kundak mora da bude lepo podešen i morate znati kako da "smirite" srce posle malo trčanja.

I NEZABORAVNA "GUJMIENA FRUSTRACIJA"

Treći i četvrti stejdž su popularno nazvani "Odvlačenje pažnje" Alfa i Bravo. Alfa se sastojao od pet padajućih grudnih meta određene boje, na sumično poređanih u travi na 500 - 1.050m. U okviru famozna dva minuta trebalo je popeti se uz brdo, pronaći mete (veoma teške za uočavanje), izmeriti udaljenost do prve tri (za najudaljenije dve mete, daljine su bile poznate), a položaj je ležeći, na šljunku. U poslednjoj sekundi uspeo sam da kompletiram i ovaj izazov do kra-

meta. Za preostale, jednostavno, nisam imao vremena. Ista situacija me je pratila i na tri preostala stejdža do kraja takmičenja prvog dana: obarao bih između 50-70 odsto mete, ne stigavši uopšte da gađam preostale.

Peti stejdž odnosno "Gumena frustracija", siguran sam, svima će ostati u dobrom sećanju: četiri mete, na nepoznatim udaljenostima. Pored regularnog pretrčavanja, ukupno dva minuta i merenja udaljenosti meta, za to vreme sada je trebalo i uskočiti u ogromne naslagane gume na-

odvojivog magacina uzeli su svoje. Ovo je ujedno označilo i kraj takmičenja tog dana.

I VEŠTINA I ZNANJE NA ISPITU

Sutradan, preostali, poslednji stejdž broj 8 ili "Poznavanje optičkog nišana". Ovog puta nije bilo trčanja, niti nepoznatih daljina. Pucalo se po tri do pet metaka, na mете udaljene 400 m. Imali smo nekoliko zadataka poređanih po nazivima: nevidljivo 1, klavir, zeleno svetlo, nevidljivo 2 i uvijanje zivaca, uglavnom akcenat je bio stavljen na poznavanje balistike oružja, kvalitet optike i koncentraciju. Šezdeset strelaca poređanih "kao sardine", na znak oficira

Aco Polić sa ruskim timom

punjene vodom, te prve dve mete pucati iz jedne gume (dubina vode preko pojasa), pa potom preći u drugu dublju (dubina vode oko ramena) i iz nje gađati preostale dve mete. Daljina se više i ne sećam, između 400 i 600 m, mislim. Prve dve mete sam pogodio, za druge dve jednostavno nisam imao vremena. U ovom stejdžu mi je ostalo u sećanju ništanjanje u stojećem stavu, uz burkana voda koja vam pomera čitavo telo, oduzimajući i ono malo stabilnosti koje imate i naravno, to što sam ostatak takmičenja bio momak, sva sreća bilo je toplo pa sam se ubrzano osušio.

Šesti i sedmi stejdž nazvani "Slalom" i "Sekvenca" bili su osmišljeni na isti način, sa pet, odnosno šest meta. U jednom su daljine bile date ali ste morali da pogađate mete određenim redosledom, koji dobijate dok trčite prema mestu za pucanje i ne smete da ga zapišete dok ne zauzmete položaj. Ako ne ispratite sekvensu, gubite sve bodove. Drugi je bio sličan, samo bez poznatih daljina i sa gađanjem u iste mete dvaput, sve naravno uz trčanje, prepreke i ograničeni na dva minuta. Grudne mete su bile udaljene do 950 m. Oba stejdža sam gađao loše, malo iznad polovine. Zaboravljanje sekvence, uz nedostatak vremena nastalog zbog ne-

optičkog nišana u potpunosti dolazi do izražaja, baš kao i vaša psihofizička spremnost i moć koncentracije. Posle 45 minuta signal je došao. Upravo taj zadatak je označio kraj takmičenja. Iako nisam bio zadovoljan kako sam gađao ovaj poslednji stejdž, na moje iznenadjenje kada su stigli rezultati video sam da delim drugo mesto sa još jednim takmičarom, dok mi je prvo mesto umaklo za jednu pogodenu metu.

I SVE MEDALJE RUSIMA

Takmičari iz Rusije su pokazali najveće umeće i osvojili prva tri mesta. Zaista je bilo uživanje gledati ih kako gađaju. Ako mogu da navedem jedini nedostatak ovog takmičenja, to bi bilo kratko vreme bez "praznog hoda", toliko da nemate vremena da ispratite strelce oko vas u toku samog pucanja i "ukradete" neku ideju.

Na kraju sam zauzeo sedmo mesto u ukupnom plasmanu. To

zauzimaju ležeći položaj i u kratkom vremenu gađaju mete dijametra 1MOA. No mete često nisu vidljive od trave ili nekih rugih fizičkih prepreka i praktično dobijate (u zadnji čas, naravno) samo njihove koordinate u odnosu na vidljive figure u koje nišanite. Kako to izgleda u praksi? Kažu vam, recimo, da gađate metu koja se nalazi 88 cm ispod i 22 cm levo od tačke koju vidite (pritom meta uopšte nije vidljiva). Imate pet metaka za 30 sekundi, morate brzo da proračunate to u glavi, nameštite turet ili zauzmite pravilan podešetak na končanici. Ništa teško, no ume da bude zburujuće u kratkom vremenu. Ipak, poslednji deo mi je bio najteži. Slična situacija ali imate tri metka i 15 sekundi. Na zvuk oficira treba da počnete gađanje, ali ne znate kada će dati znak. Sve vreme morate da ostanete skoncentrisani, gledate kroz optiku, pritom je temperatura visoka, miraž ogroman. U takvim uslovima kvalitet stakala i

me je prijatno iznenadilo, nisam imao tako visoka očekivanja, uprkos dobrom plasmanu na prošlogodišnjem "Kahles Cupu", gde sam pojedinačno osvojio peto, a ekipno drugo mesto (zajedno u timu sa vrhunskim strelcem Balkanske lige, gospodinom Markom Sterleom). Ipak, ovo takmičenje bilo je znatno zahtevnije, potpuno drugačije kategorije u odnosu na prethodno, u kojem su se još provlačila pravila F-Classe i statičkih disciplina, a vreme bilo tri do četiri puta duže...

Sve u svemu, na kraju dana, sa izvlačenjem poslednje ispaljene čaure, uopšte nisam mislio o rezultatu, nije bio važan naspram osećaja prijatnog umora, saznanja da sam dao svoj maksimum i spoznaje koliko mogu da pružim u situacijama sa kojima me neko može suočiti (čak ni večeri pred takmičenje nije mi palo na pamet nešto slično).

I tekst i slike: Aco POLIĆ

Tri prva mesta osvojili strelci iz Rusije

ja, oborivši poslednju metu u trenutku dok je oficir svirao kraj. Ovde sam već počeo da shvatam da će me nedostatak magacina i brzog prepunjavanja koštati. Jer, moja puška može da primi tri metka u neodvojivi magacin, koji smem da punim tek kad dođem na mesto za pucanje i umešto da brzo repetiram za ponavljajuće hice, moram da "hranim" pušku metak po metak, što mi "guta" vreme koga i onako nema dovoljno. Baš to se desilo u Bravo stejdžu koji beše veoma sličan prethodnom. Uspeo sam da kompletiram samo tri od pet